

мѣстната болница. Въ 1880 г., прѣзъ мартъ, ще е билъ „прѣдседателъ на клуба на Българитѣ“ въ Пловдивъ, тъй като на тоя адресъ му е пратена телеграма отъ 26-и мартъ отъ князь Батембергъ съ слѣдното съдържание: „Много съмъ чувствителенъ на привѣтствията на прѣдставителитѣ отъ Източна Румелия и чрѣзъ Васъ имъ благодаря сърдечно за тѣхнитѣ къмъ менъ чувства, — Александръ“. Градски лѣкаръ въ Сливенъ е билъ за кратко, а въ 1891—92 г. — държавенъ лѣкаръ по линията Ямболъ — Бургасъ, въ качеството си на какъвто е награденъ отъ княза съ кръстъ за гражданска заслуга V степенъ (отъ 14/II 1892.). Въ 1894 г. е билъ пенсиониранъ и до смъртта си слѣдъ това се е занимавалъ съ свободна практика, писателство и съ обществени начинания.

По случай 25 годишния юбилей на санитарното дѣло у насъ награденъ е съ медалъ съ корона за гражданска заслуга, като най-старъ лѣкаръ въ България. Освѣнъ това, има и поборнически медалъ.

Като писателъ и човѣкъ на науката, Д-ръ Мирковичъ е далъ доволно много трудове на зараждащата се българска книжнина. Писалъ е „Българска граматика“ (една отъ най-старитѣ) около 1860 г.; „Практическо приготвление за граматиката въ основнитѣ училища“ (1883 г.); „Петръ Великий, Екатерина II и Менчиковъ“, по Ламартина; „Домашенъ хомеопатически лѣкаръ“; „Прѣдпазителни и лѣчителни мѣрки противъ холерата“ (1893); „Униатското движение и Черковния въпросъ“ (1897 г.); „Вѣчнитѣ истини, отъ духа В. Хюго“ (прѣводъ, 1900 г.) и т. н.

Въ 1891 г. е почналь издаването на спиритическото списание „Нова Свѣтлина“, а въ 1893 г. го допълни съ списанието „Здравословие“, въ което проповѣдваше хигиена и естествени лѣчителни способности, като магнетизма, хидротерапията, масажа, слънчевитѣ бани, а сжщо и хомеопатията. Въ 1903 г. вмѣсто прѣкъснатата „Нова Свѣтлина“, почна издаването на списанието „Виделина.“

Благиятъ по натура, ученъ и заслужилъ Д-ръ Мирковичъ се помина на 29-и септемврий 1905 г. на 80 годишна възраст, нежененъ. На тържественото му погребение, въ което сж взели участие почти всички граждани, дружества, учрѣждения и корпорации въ Сливенъ, по особна програма, изработена отъ кметството, се казали двѣ прочувственни рѣчи за живота и заслугитѣ му — едната отъ Д-ръ Зах. Димитровъ, директоръ на гимназията, а другата отъ Ил. Гудевъ — кметъ на града.

Библиотеката и изданията си Д-ръ Мирковичъ завѣщалъ на народното читалище „Зора“ въ Сливенъ, а имотитѣ си — за благотворителни и общополезни цѣли. Една